Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

15 päivänä huhtikuuta 2021 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Puitepäätös 2008/909/YOS – 8 artiklan 2–4 kohta – 17 artiklan 1 ja 2 kohta – 19 artikla – Yhtenäistuomion antamista varten otetaan huomioon toisessa jäsenvaltiossa määrätty rangaistus, joka on pantava täytäntöön jäsenvaltiossa, jossa yhtenäistuomio annetaan – Edellytykset – Puitepäätös 2008/675/YOS – 3 artiklan 3 kohta – Sellaiseen ”tuomioon tai sen täytäntöönpanoon”, joka on otettava huomioon uudessa rikosoikeudellisessa menettelyssä, joka on pantu vireille muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tämä tuomio annettiin, ”puuttumisen” käsite

Asiassa C-221/19,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Sąd Okręgowy w Gdańsku (Gdanskin alueellinen tuomioistuin, Puola) on esittänyt 15.2.2019 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 11.3.2019, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

AV,

Pomorski Wydział Zamiejscowy Departamentu Do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowejn osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit N. Piçarra (esittelevä tuomari), D. Šváby, S. Rodin ja K. Jürimäe,

julkisasiamies: J. Richard de la Tour,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Puolan hallitus, asiamiehenään B. Majczyna,

– Tšekin hallitus, asiamiehinään M. Smolek, J. Vláčil ja T. Machovičová,

– Espanjan hallitus, asiamiehenään aluksi A. Rubio González, sittemmin L. Aguilera Ruiz,

– Unkarin hallitus, asiamiehinään M.Z. Fehér ja Z. Wagner,

– Euroopan komissio, asiamiehinään S. Grünheid ja L. Baumgart,

* Oikeudenkäyntikieli: puola.

kuultuaan julkisasiamiehen 8.10.2020 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee Euroopan unionin jäsenvaltioissa annettujen tuomioiden huomioon ottamisesta uudessa rikosprosessissa 24.7.2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/675/YOS (EUVL 2008, L 220, s. 32) 3 artiklan 3 kohdan sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta rikosasioissa annettuihin tuomioihin, joissa määrätään vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä toimenpide, niiden täytäntöön panemiseksi Euroopan unionissa 27.11.2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/909/YOS (EUVL 2008, L 327, s. 27), sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä 2009/299/YOS (EUVL 2009, L 81, s. 24) (jäljempänä puitepäätös 2008/909), 8 artiklan 2–4 kohdan, 17 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen ja 19 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty menettelyssä, jossa on määrä antaa AV:tä koskeva yhtenäistuomio, joka kattaa muun muassa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen määräämän vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen, joka on tunnustettu täytäntöönpanokelpoiseksi Puolassa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Puitepäätös 2008/909

3 Puitepäätöksen 2008/909 johdanto-osan 6 ja 15 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(6) Tämä puitepäätös olisi pantava täytäntöön ja sitä olisi sovellettava tavalla, joka mahdollistaa yhdenvertaisuuden, oikeudenmukaisuuden ja kohtuullisuuden yleisperiaatteiden noudattamisen.

– –

(15) Tätä puitepäätöstä olisi sovellettava yhdenmukaisesti [SEUT 21] artiklassa määrätyn oikeuden kanssa, jonka mukaan unionin kansalaiset voivat liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella.”

4 Tämän puitepäätöksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä puitepäätöksessä tarkoitetaan:

a) ’tuomiolla’ tuomion antaneen valtion tuomioistuimen antamaa lainvoimaista päätöstä tai määräystä, jolla luonnolliselle henkilölle määrätään rangaistus;

b) ’rangaistuksella’ rikosoikeudenkäynnin perusteella rikoksen johdosta määrätyksi tai määräämättömäksi ajaksi määrättyä vapausrangaistusta tai muuta toimenpidettä, joka käsittää vapauden menetyksen;

c) ’tuomion antaneella valtiolla’ jäsenvaltiota, jossa tuomio on annettu;

d) ’täytäntöönpanovaltiolla’ jäsenvaltiota, johon tuomio lähetetään sen tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten.”

5 Mainitun puitepäätöksen 3 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

” 1. Tämän puitepäätöksen tarkoituksena on vahvistaa säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltion on tuomitun sosiaalisen kuntoutuksen helpottamiseksi tunnustettava tuomio ja pantava rangaistus täytäntöön.

– –

3. Tätä puitepäätöstä sovelletaan ainoastaan tässä puitepäätöksessä tarkoitettuun tuomioiden tunnustamiseen ja rangaistusten täytäntöönpanoon. – –”

6 Saman puitepäätöksen 8 artiklassa, jonka otsikko on ”Tuomion tunnustaminen ja rangaistuksen täytäntöönpano”, säädetään seuraavaa:

”1. Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on tunnustettava 4 artiklan mukaisesti ja 5 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen lähetetty tuomio ja toteutettava viipymättä kaikki tarvittavat toimenpiteet rangaistuksen täytäntöönpanemiseksi, jollei se päätä vedota johonkin 9 artiklassa säädettyyn perusteeseen kieltäytyä tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta.

2. Jos rangaistuksen kesto ei ole täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukainen, täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen voi päättää mukauttaa rangaistusta ainoastaan, jos se ylittää samankaltaisista rikoksista asianomaisen valtion kansallisessa lainsäädännössä säädetyn enimmäisrangaistuksen. Mukautettu rangaistus ei saa olla lyhyempi kuin samankaltaisista rikoksista täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä säädetty enimmäisrangaistus.

3. Jos rangaistus ei ole luonteeltaan täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukainen, täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen voi mukauttaa rangaistusta täytäntöönpanovaltion omassa lainsäädännössä samankaltaisista rikoksista säädettyyn rangaistukseen tai toimenpiteeseen. Tällaisen rangaistuksen tai toimenpiteen on mahdollisimman pitkälti vastattava tuomion antaneessa valtiossa määrättyä rangaistusta, minkä vuoksi rangaistusta ei voida muuntaa taloudelliseksi rangaistukseksi.

4. Mukautettu rangaistus ei saa olla luonteeltaan tai kestoltaan ankarampi kuin tuomion antaneen valtion määräämä rangaistus.”

7 Puitepäätöksen 2008/909 12 artiklan, jonka otsikko on ”Rangaistuksen täytäntöönpanoa koskeva päätös ja määräajat”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä mahdollisimman nopeasti, tunnustaako se tuomion ja paneeko se rangaistuksen täytäntöön, ja sen on ilmoitettava tuomion antaneelle valtiolle päätöksestään – –”

8 Tämän puitepäätöksen 17 artiklan, jonka otsikko on ”Täytäntöönpanoon sovellettava lainsäädäntö”, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Rangaistuksen täytäntöönpanoon sovelletaan täytäntöönpanovaltion lainsäädäntöä. Jollei 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, täytäntöönpanovaltion viranomaisilla on yksin toimivalta päättää täytäntöönpanomenettelyistä ja määrätä kaikista niihin liittyvistä toimenpiteistä, myös ennenaikaiseen tai ehdonalaiseen vapauteen päästämisen perusteista.

2. Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on vähennettävä suoritettavan vapausrangaistuksen kokonaiskestosta koko se aika, joka vapausrangaistuksesta on jo suoritettu sen rangaistuksen johdosta, jonka osalta tuomio on annettu."

9 Saman puitepäätöksen 19 artiklassa, jonka otsikkona on "Yleinen armahdus, armahdus, tuomion uudelleenkäsittely", säädetään seuraavaa:

"1. Sekä tuomion antanut valtio että täytäntöönpanovaltio voivat myöntää yleisen armahduksen tai armahduksen.

2. Vain tuomion antanut valtio voi tehdä päätöksen sellaisen tuomion uudelleenkäsittelyä koskevien hakemusten johdosta, jolla on määrätty tämän puitepäätöksen mukaisesti täytäntöön pantava rangaistus."

10 Puitepäätöksen 2008/909 21 artiklassa, jonka otsikko on "Täytäntöönpanovaltion toimittamat tiedot", säädetään seuraavaa:

"Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä tuomion antaneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle sellaisella tavalla, josta jää kirjallinen todiste:

– –

e) päätöksestä mukauttaa rangaistusta 8 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti päätöstä koskevine perusteluineen;

f) päätöksestä olla panematta rangaistusta täytäntöön 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista syistä päätöstä koskevine perusteluineen;

– –"

Puitepäätös 2008/675

11 Puitepäätöksen 2008/675 johdanto-osan 2, 5–8 ja 14 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

"(2) Tampereella kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti neuvosto hyväksyi 29 päivänä marraskuuta 2000 toimenpideohjelman rikosoikeudellisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen täytäntöönpanemiseksi – –, jonka mukaan olisi hyväksyttävä 'yksi tai useampia välineitä, joilla vakiinnutetaan periaate siitä, että jäsenvaltion tuomioistuimen on voitava ottaa huomioon muissa jäsenvaltioissa annetut lopulliset rikostuomiot arvioidessaan rikoksentekijän rikoshistoriaa, todetessaan mahdolliset uusimistapaukset ja määrittäessään sovellettavat rangaistuksen tyypit ja täytäntöönpanomenettelyt'.

– –

(5) Olisi vahvistettava periaate, jonka mukaan muissa jäsenvaltioissa annetuilla tuomioilla olisi oltava vastaavat vaikutukset kuin jäsenvaltioiden omien tuomioistuinten kansallisen lainsäädännön mukaisesti antamilla tuomioilla riippumatta siitä, ovatko vaikutukset kansallisen lainsäädännön mukaan tosiseikkoja taikka prosessioikeudellisia tai aineellisoikeudellisia seikkoja. Tämän puitepäätöksen tarkoituksena ei kuitenkaan ole yhdenmukaistaa vaikutuksia, joita aiempien tuomioiden olemassaololla on kansallisen lainsäädännön mukaan, ja toisessa jäsenvaltiossa annetut aiemmat tuomiot on otettava huomioon ainoastaan siinä määrin, kuin aiemmat kansalliset tuomiot otetaan kansallisen lainsäädännön mukaan huomioon.

(6) Muista välineistä poiketen tämän puitepäätöksen tarkoituksena ei ole yhdessä jäsenvaltiossa annettujen tuomioistuinten päätösten täytäntöönpano muissa jäsenvaltioissa, vaan sen mahdollistaminen, että yhdessä jäsenvaltiossa annetulla aiemmalla tuomiolla voi olla vaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa meneillään olevassa uudessa rikosprosessissa edellyttäen, että aiemmilla kansallisilla tuomioilla on tällaisia vaikutuksia kyseisen toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan.

– –

(7) Toisessa jäsenvaltiossa annetulla tuomiolla olisi oltava vastaavat vaikutukset kuin kansallisen tuomioistuimen antamalla tuomiolla niin rikosoikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa, itse rikosoikeudenkäynnissä kuin tuomion täytäntöönpanovaiheessa.

(8) Jos jossain jäsenvaltiossa meneillään olevassa rikosprosessissa on saatavilla tietoja toisessa jäsenvaltiossa annetusta aiemmasta tuomiosta, olisi mahdollisuuksien mukaan pyrittävä välttämään asianomaisen henkilön kohtelua epäedullisemmin kuin jos aiempi tuomio olisi ollut kansallinen tuomio.

– –

(14) Puuttuminen tuomioon tai sen täytäntöönpanoon kattaa muun muassa tilanteet, joissa aiemmassa tuomiossa määrätty seuraamus on toisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan sulautettava tai sisällytettävä toiseen seuraamukseen, joka puolestaan on tämän jälkeen tosiasiallisesti pantava täytäntöön, mikäli ensimmäistä tuomiota ei ole jo pantu täytäntöön tai sen täytäntöönpanoa ei ole siirretty toiseen jäsenvaltioon.”

12 Tämän puitepäätöksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että päätöksen ”tarkoituksena on määritellä edellytykset, joiden täyttyessä henkilöön kohdistuvassa rikosprosessissa yhdessä jäsenvaltiossa otetaan huomioon samalle henkilölle toisissa jäsenvaltioissa eri tosiseikkojen perusteella annetut aiemmat tuomiot”.

13 Mainitun puitepäätöksen 2 artiklan mukaan ”’tuomiolla” tarkoitetaan ”rikostuomioistuimen lopullista päätöstä henkilön toteamisesta syylliseksi rikokseen”.

14 Saman puitepäätöksen 3 artiklan, jonka otsikko on ”Toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion huomioon ottaminen uudessa rikosprosessissa”, sanamuoto on seuraava:

”1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että henkilöön kohdistuvassa rikosprosessissa samalle henkilölle toisissa jäsenvaltioissa eri tosiseikkojen perusteella annetut aiemmat tuomiot, joista on saatu tietoa keskinäiseen oikeusapuun tai rikosrekisteritietojen vaihtoon sovellettavien sopimusten mukaisesti, otetaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti huomioon samassa määrin kuin vastaavat kansalliset tuomiot otetaan huomioon ja että niihin liitetään vastaavat oikeusvaikutukset kuin aiempiin kansallisiin tuomioihin.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan rikosoikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa, itse rikosoikeudenkäynnin aikana ja tuomion täytäntöönpanovaiheessa erityisesti rikosprosessissa sovellettavien menettelysääntöjen osalta, joihin kuuluvat tutkintavankeutta, rikoksen määrittelyä ja rangaistuksen tyyppiä ja tasoa sekä tuomion täytäntöönpanoa koskevat säännöt.

3. Toisissa jäsenvaltioissa annettujen aiempien tuomioiden huomioon ottamisesta 1 kohdan mukaisesti ei ole seurauksena, että uutta prosessia hoitava jäsenvaltio puuttuisi aiempiin tuomioihin tai niiden täytäntöönpanoon liittyviin päätöksiin taikka kumoaisi tai tarkistaisi niitä.

– –”

Puolan oikeus

15 Rikoslain (kodeks karny) (Dz. U., nro 88, järjestysnumero 553), joka on annettu 6.6.1997, 85 §:n 4 momentissa, sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa, säädetään seuraavaa:

”Yhteinen rangaistus ei kata rangaistuksia, jotka on määrätty rikoslain 114a §:ssä tarkoitetuilla tuomioilla.”

16 Rikoslain 114a §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Langettavana tuomiona pidetään myös sellaista lainvoimaista rikoksesta annettua tuomiota, jonka on antanut rikosasiassa toimivaltainen tuomioistuin toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa, paitsi jos teko ei ole Puolan rikoslain mukaan rikos, jos tekijää ei tuomita rangaistukseen tai jos on määrätty rangaistus, josta ei säädetä laissa.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

17 AV, joka on Puolan kansalainen, saattoi 31.7.2018 ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa Sąd Okręgowy w Gdańskussa (Gdanskin alueellinen tuomioistuin, Puola) käsiteltäväksi hakemuksen, jossa hän vaati sellaisen yhtenäistuomion antamista, joka kattaa kaksi AV:lle tuomittua vankeusrangaistusta, eli yhtäältä Landgericht Lüneburgin (Lüneburgin alueellinen tuomioistuin, Saksa) 15.2.2017 antamallaan tuomiolla määräämän vankeusrangaistuksen, jonka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on tunnustanut täytäntöönpanokelpoiseksi Puolassa 12.2.2018 antamallaan päätöksellä ja joka AV:n on suoritettava 1.9.2016–29.11.2021, sekä toisaalta ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen 24.2.2010 antamallaan tuomiolla määräämän vankeusrangaistuksen, joka AV:n on määrä suorittaa 29.11.2021–30.3.2030.

18 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää, että Landgericht Lüneburgin antamaan tuomioon johtaneiden tekojen oikeudellinen luokittelu vastaa Puolan oikeuden mukaista luokittelua ja että Puolassa tämän tuomion tunnustamisen johdosta täytäntöön pantava vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus on kestoltaan sama kuin saksalaisen tuomioistuimen määräämä rangaistus eli viisi vuotta ja kolme kuukautta.

19 AV väittää yhtenäistuomion antamista koskevassa hakemuksessaan, että koska Landgericht Lüneburgin antama tuomio on tunnustettu täytäntöönpanokelpoiseksi Puolassa, edellytykset tämän rangaistuksen kattavan yhtenäistuomion antamiseksi täyttyvät.

20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää, että yhtenäistuomio sijoittuu asiaratkaisun ja rangaistuksen täytäntöönpanon välimaastoon ja että se kattaa lainvoiman saaneissa tuomioissa määrätyt rangaistukset, jotta voitaisiin ”oikaista oikeudellista reagointia” sellaisiin rikoksiin, jotka olisi voitu käsitellä yhdessä ja samassa menettelyssä, ja siten ”rationalisoida rangaistuksia”. Se korostaa, että yhtenäistuomiolla ei puututa asianomaisiin yksittäisiin tuomioihin, koska sillä ei vaikuteta tuomioiden olennaisiin osatekijöihin, erityisesti ratkaisuun henkilön syyllisyydestä tiettyyn rikokseen, vaan se mahdollistaa henkilön, jolle on tuomittu useita rangaistuksia, rikollisen toiminnan kokonaisarvioinnin, ja koska ainoastaan näiden rangaistusten kestoa voidaan muuttaa. Kyseinen tuomioistuin toteaa myös, että edellytysten täyttyessä yhtenäistuomio on annettava.

21 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan rikoslain 85 §:n 4 momentissa, sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa, luettuna yhdessä saman lain 114a §:n kanssa, kielletään kuitenkin sellaisen yhtenäistuomion antaminen, joka kattaa Puolassa määrätyt rangaistukset ja muissa jäsenvaltioissa määrätyt ja Puolassa täytäntöönpanokelpoisiksi tunnustetut rangaistukset.

22 Sen mukaan tällainen kielto merkitsee sitä, että henkilö, joka on tuomittu useita kertoja yhdessä ainoassa jäsenvaltiossa, on edullisemmassa asemassa kuin henkilö, joka olisi tuomittu useita kertoja eri jäsenvaltioissa. Sitä vastoin se, että yhtenäistuomiossa otetaan huomioon toisessa jäsenvaltiossa määrätyt ja jäsenvaltiossa, jossa yhtenäistuomio annetaan, puitepäätöksen 2008/909 mukaisesti täytäntöönpanokelpoisiksi tunnustetut rangaistukset, takaisi unionin tasolla samankaltaisessa tilanteessa olevien henkilöiden yhdenvertaisen kohtelun ja lujittaisi jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta.

23 Tässä tilanteessa Sąd Okręgowy w Gdańsku päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko puitepäätöksen [2008/675] 3 artiklan 3 kohtaa – – tulkittava siten, että tässä säännöksessä tarkoitettuna puuttumisena ei pidetä ainoastaan sitä, että [jäsen]valtiossa annettu tuomiolla määrätty rangaistus otetaan huomioon yhtenäistuomiossa, vaan myös sitä, että annettaessa yhtenäistuomio otetaan huomioon tällainen toisessa [jäsen]valtiossa määrätty, täytäntöön pantavaksi otettu rangaistus yhdessä tässä valtiossa annetun tuomion kanssa?

2) Voidaanko puitepäätöksen [2008/909] säännösten – –, jotka vahvistetaan [sen] 8 artiklan 2–4 kohdassa sekä 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa, – – ja 17 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä, – – mukaan antaa yhtenäistuomio, jossa otetaan huomioon rangaistukset, jotka on määrätty [jäsen]valtiossa annetulla tuomiolla, joka on otettu täytäntöön pantavaksi toisessa [jäsen]valtiossa yhdessä tässä valtiossa annetun tuomion kanssa yhtenäistuomiolla?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Alustavat huomautukset

24 Todettakoon aivan aluksi, että vaikka kansallinen rikoslainsäädäntö ja kansalliset rikosprosessisäännöt, joilla yhtenäistuomiota säännellään, lähtökohtaisesti kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan, näiden on tätä toimivaltaa käyttäessään noudatettava unionin oikeutta (ks. vastaavasti tuomio 26.2.2019, Rimšēvičs ja EKP v. Latvia, yhdistetyt asiat C-202/18 ja C-238/18, EU:C:2019:139, 57 kohta).

25 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Puolan oikeuden mukaan yhtenäistuomio on annettava, kun edellytykset yhteisen rangaistuksen määräämiselle täyttyvät useiden lainvoimaisiksi tulleiden tuomioiden osalta. Yhtenäistuomiolla ei myöskään vaikuteta näissä tuomioissa tehtyyn syyllisyyden toteamiseen, joka on lainvoimaisesti vahvistettu, vaan siinä mitataan uudelleen määrätty rangaistus tai rangaistukset.

26 Unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta käy lisäksi ilmi, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen yhtenäistuomio, jossa yksi tai useampi asianomaiselle henkilölle aiemmin määrätty rangaistus yhdistetään yhdeksi uudeksi rangaistukseksi, johtaa välttämättä asianomaiselle henkilölle edullisempaan lopputulokseen. Useiden langettavien tuomioiden jälkeen asianomaiselle voidaan määrätä yhteinen rangaistus, joka on lievempi kuin aiempiin tuomioihin perustuvien eri rangaistusten yhteenlaskettuun määrään perustuva seuraamus. Tällaisessa tapauksessa tuomioistuimella on harkintavaltaa rangaistusta mitatessaan siten, että se ottaa huomioon asianomaisen henkilön tilanteen tai persoonan taikka mahdolliset lieventävät tai raskauttavat seikat.

27 Näissä olosuhteissa tällainen yhtenäistuomio on erotettava vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen täytäntöönpanotoimenpiteistä (ks. vastaavasti tuomio 10.8.2017, Zdziaszek, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, 85 kohta).

28 Tässä tapauksessa AV:n yhtenäistuomiota koskevan hakemuksen kohteena on mm. viiden vuoden ja kolmen kuukauden pituinen vankeusrangaistus, jonka Landgericht Lüneburg määräsi 15.2.2017 antamallaan tuomiolla, jonka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on määräyksellään tunnustanut täytäntöönpanokelpoiseksi Puolassa.

29 Koska sitä, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tunnustaa mainitun tuomion, ja sitä, että AV:lle määrätty rangaistus pannaan täytäntöön Puolassa, säännellään puitepäätöksellä 2008/909 sen 1 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan säännösten nojalla, on syytä ensin tutkia toinen kysymys, joka koskee tämän puitepäätöksen tulkintaa.

Toinen kysymys

30 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisella kysymyksellään ennen kaikkea, onko puitepäätöksen 2008/909 8 artiklan 2–4 kohdan, 17 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 19 artiklan säännöksiä yhdessä tulkittava siten, että niissä sallitaan sellaisen yhtenäistuomion antaminen, joka kattaa paitsi yhden tai useamman sellaisen rangaistuksen, joka asianomaiselle henkilölle on aiemmin määrätty siinä jäsenvaltiossa, jossa tämä yhtenäistuomio annetaan, myös yhden tai useamman hänelle jossakin toisessa jäsenvaltiossa määrätyn ja tämän puitepäätöksen mukaisesti ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa täytäntöön pantavan rangaistuksen.

31 Ensiksi kyseisen puitepäätöksen 8 artiklan 2 kohdan säännöksistä ilmenee, että puitepäätöksen 1 artiklan d alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen voi mukauttaa saman artiklan c alakohdassa tarkoitetussa tuomion antaneessa valtiossa määrättyä rangaistusta ainoastaan, jos rangaistuksen kesto ei ole täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukainen ja jos se ylittää samankaltaisista rikoksista asianomaisen valtion kansallisessa lainsäädännössä säädetyn enimmäisrangaistuksen. Näin mukautettu rangaistus ei saa olla lyhyempi kuin samankaltaisista rikoksista täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä säädetty enimmäisrangaistus (ks. vastaavasti tuomio 11.3.2020, SF (Eurooppalainen pidätysmääräys – tae palauttamisesta täytäntöönpanovaltioon), C-314/18, EU:C:2020:191, 64 kohta).

32 Siinä tapauksessa, että tuomion antaneessa valtiossa määrätyn rangaistuksen luonne ei ole täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukainen, puitepäätöksen 2008/909 8 artiklan 3 kohdan mukaan viimeksi mainitun valtion toimivaltainen viranomainen voi myös mukauttaa tätä rangaistusta sen oman lainsäädännön mukaan samankaltaisista rikoksista säädettyyn rangaistukseen tai toimenpiteeseen, sillä edellytyksellä, että mukautettu rangaistus vastaa mahdollisimman pitkälti tuomion antaneessa valtiossa määrättyä rangaistusta. Missään tapauksessa viimeksi mainittua ei voida muuntaa taloudelliseksi rangaistukseksi.

33 Samoin puitepäätöksen 2008/909 8 artiklan 4 kohdan mukaan mukautettu rangaistus ei saa olla luonteeltaan tai kestoltaan ankarampi kuin tuomion antaneen valtion määräämä rangaistus (ks. vastaavasti tuomio 11.3.2020, SF (Eurooppalainen pidätysmääräys – tae palauttamisesta täytäntöönpanovaltioon), C-314/18, EU:C:2020:191, 64 kohta).

34 Lisäksi puitepäätöksen 2008/909 8 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tehdyt rangaistuksen mukauttamista koskevat päätökset on sen 21 artiklan e alakohdan mukaan ilmoitettava kirjallisesti perusteluineen tuomion antaneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle.

35 Puitepäätöksen 2008/909 8 artiklan 2–4 kohdassa asetetaan siten täytäntöönpanovaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tuomion antaneessa valtiossa määrätyn rangaistuksen mukauttamista koskevat tiukat edellytykset, jotka ovat ainoat poikkeukset kyseisen viranomaisen kyseisen puitepäätöksen 8 artiklan 1 kohtaan perustuvasta lähtökohtaisesta velvollisuudesta tunnustaa sille lähetetty tuomio ja toteuttaa viipymättä kaikki tarvittavat toimenpiteet sellaisen rangaistuksen täytäntöön panemiseksi,

jonka kesto ja luonne vastaavat tuomion antaneessa valtiossa annetussa tuomiossa määrättyjä (ks. vastaavasti tuomio 8.11.2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, 36 kohta ja tuomio 11.1.2017, Grundza, C-289/15, EU:C:2017:4, 42 kohta).

36 Edellä esitetystä seuraa, että puitepäätöksen 2008/909 8 artiklan 2–4 kohtaa on tulkittava siten, että niissä sallitaan se, että yhtenäistuomio kattaa yhden tai useamman muissa jäsenvaltioissa määrätyn rangaistuksen, jotka kyseisen puitepäätöksen mukaisesti pannaan täytäntöön jäsenvaltiossa, jossa kyseinen yhtenäistuomio annetaan, kunhan tämä yhtenäistuomio ei johda kyseisten rangaistusten keston tai luonteen mukauttamiseen, joka ylittää näissä säännöksissä säädetyt tiukat rajat.

37 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 115 kohdassa, päinvastaisesta ratkaisusta aiheutuisi perusteettomasti erilainen kohtelu niiden henkilöiden, jotka on tuomittu useisiin rangaistuksiin yhdessä ainoassa jäsenvaltiossa, ja niiden henkilöiden, jotka on tuomittu useisiin rangaistuksiin useissa jäsenvaltioissa, välillä silloin, kun molemmissa tapauksissa rangaistukset pannaan täytäntöön samassa jäsenvaltiossa. Kuten puitepäätöksen 2008/909 johdanto-osan kuudennessa perustelukappaleessa todetaan, puitepäätös on pantava täytäntöön ja sitä on sovellettava tavalla, joka mahdollistaa yhdenvertaisuuden, oikeudenmukaisuuden ja kohtuullisuuden yleisperiaatteiden noudattamisen.

38 Lisäksi tällainen erilainen kohtelu kohdistuisi käsiteltävässä asiassa unionin kansalaiseen, joka on käyttänyt hänelle SEUT 21 artiklassa annettua oikeutta liikkua ja oleskella jäsenvaltioiden alueella. Kuten kyseisen puitepäätöksen johdanto-osan 15 perustelukappaleessa todetaan, puitepäätöstä on sovellettava yhdenmukaisesti tämän oikeuden kanssa.

39 Toiseksi on todettava puitepäätöksen 2008/909 17 artiklasta, että yhtäältä kyseisen artiklan 1 kohdasta ilmenee, että rangaistuksen täytäntöönpanoon kyseisen puitepäätöksen mukaisesti sovelletaan täytäntöönpanovaltion lainsäädäntöä, kun tuomittu on siirretty kyseisen valtion toimivaltaisille viranomaisille, ja että viimeksi mainituilla on lähtökohtaisesti yksin toimivalta päättää täytäntöönpanomenettelyistä ja määrätä kaikista niihin liittyvistä toimenpiteistä, myös ennenaikaiseen tai ehdonalaiseen vapauteen päästämisen perusteista. Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 111 kohdassa, tämä säännös kattaa toimenpiteet, joilla pyritään takaamaan vapausrangaistuksen aineellinen täytäntöönpano ja varmistamaan tuomitun sosiaalinen kuntoutus. Pääasian kohteena olevan kaltaista yhtenäistuomiota – joka on, kuten tämän tuomion 27 kohdasta ilmenee, erotettava vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen täytäntöönpanotoimenpiteistä – ei siis voida katsoa tarkoitettavan puitepäätöksen 2008/909 17 artiklan 1 kohdassa.

40 Toisaalta saman artiklan 2 kohdassa velvoitetaan täytäntöönpanovaltion toimivaltaiset viranomaiset vähentämään täytäntöönpanovaltiossa suoritettavan vapausrangaistuksen kokonaiskestosta koko se aika, jonka tuomittu on jo suorittanut vapausrangaistuksesta tuomion antaneessa valtiossa ennen siirtoaan.

41 Tästä seuraa, että puitepäätöksen 2008/909 17 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, että niissä sallitaan se, että yhtenäistuomio kattaa yhden tai useamman toisissa jäsenvaltioissa määrätyn rangaistuksen, joka pannaan täytäntöön tämän puitepäätöksen mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa yhtenäistuomio annetaan, kunhan viimeksi mainittu valtio noudattaa kyseisessä 2 kohdassa säädettyä velvollisuutta vähentää täytäntöönpanovaltiossa suoritettavan vapausrangaistuksen kokonaiskestosta koko se aika, jonka tuomittu mahdollisesti on jo suorittanut vapausrangaistuksesta tuomion antaneessa valtiossa.

42 Kolmanneksi puitepäätöksen 2008/909 19 artiklan 1 kohdassa säädetään yhtäältä, että sekä tuomion antanut valtio että täytäntöönpanovaltio voivat myöntää yleisen armahduksen tai armahduksen. Kuten kyseisen puitepäätöksen 21 artiklan f alakohdasta ilmenee, yleinen armahdus ja armahdus päättävät rangaistuksen täytäntöönpanon. Yhtenäistuomion, sellaisena kuin se on kuvattu tämän tuomion 25 ja 26 kohdassa, tavoite ei kuitenkaan ole tällaisen täytäntöönpanon päättäminen.

43 Toisaalta puitepäätöksen 2008/909 19 artiklan 2 kohdan mukaan vain tuomion antaneella valtiolla on toimivalta tehdä päätös sellaisen tuomion uudelleenkäsittelyä koskevien hakemusten johdosta, jolla on määrätty vapausrangaistus tai muu toimenpide, joka käsittää vapauden menetyksen, ja joka on pantava tämän puitepäätöksen mukaisesti täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa. Tämän tuomion 25 ja 26 kohdassa kuvatun kaltaisen yhtenäistuomion tarkoituksena tai vaikutuksena ei kuitenkaan voi olla sellaisten muissa jäsenvaltioissa määrättyjen rangaistusten uudelleenkäsittely, jotka pannaan mainitun puitepäätöksen mukaisesti täytäntöön jäsenvaltiossa, jossa tämä yhtenäistuomio annetaan.

44 Tästä seuraa, että puitepäätöksen 2008/909 19 artiklaa on tulkittava siten, että siinä sallitaan se, että yhtenäistuomio kattaa yhden tai useamman muissa jäsenvaltioissa määrätyn rangaistuksen, joka pannaan kyseisen puitepäätöksen mukaisesti täytäntöön jäsenvaltiossa, jossa tämä yhtenäistuomio annetaan, kunhan yhtenäistuomio ei johda näiden rangaistusten uudelleenkäsittelyyn.

45 Edellä esitetyn perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että puitepäätöksen 2008/909 8 artiklan 2–4 kohdan, 17 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 19 artiklan säännöksiä yhdessä on tulkittava siten, että niissä sallitaan sellaisen yhtenäistuomion antaminen, joka kattaa paitsi yhden tai useamman sellaisen rangaistuksen, joka asianomaiselle henkilölle on aiemmin määrätty siinä jäsenvaltiossa, jossa tämä yhtenäistuomio annetaan, myös yhden tai useamman hänelle jossakin toisessa jäsenvaltiossa määrätyn ja tämän puitepäätöksen mukaisesti ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa täytäntöön pantavan rangaistuksen. Tällainen yhtenäistuomio ei kuitenkaan saa johtaa viimeksi mainittujen rangaistusten keston tai luonteen mukauttamiseen, joka ylittää puitepäätöksen 2008/909 8 artiklan 2–4 kohdassa säädetyt tiukat rajat; siihen, että rikotaan kyseisen puitepäätöksen 17 artiklan 2 kohdassa asetettua velvollisuutta vähentää täytäntöönpanovaltiossa suoritettavan vapausrangaistuksen kokonaiskestosta koko se aika, jonka tuomittu mahdollisesti on jo suorittanut vapausrangaistuksesta tuomion antaneessa valtiossa, taikka hänelle toisessa jäsenvaltiossa määrättyjen rangaistusten uudelleenkäsittelyyn mainitun puitepäätöksen 19 artiklan 2 kohdan vastaisesti.

Ensimmäinen kysymys

46 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 3 kohtaa, luettuna puitepäätöksen johdanto-osan 14 perustelukappaleen valossa, tulkittava siten, että siinä sallitaan sellaisen yhtenäistuomion antaminen, joka kattaa paitsi yhden tai useamman sellaisen tuomion, joka asianomaiselle henkilölle on aiemmin annettu siinä jäsenvaltiossa, jossa tämä yhtenäistuomio annetaan, myös yhden tai useamman hänelle jossakin toisessa jäsenvaltiossa annetun ja puitepäätöksen 2008/909 mukaisesti ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa täytäntöön pantavan tuomion, kunhan mainitun yhtenäistuomion seurauksena ei ole, että puututaan tässä toisessa jäsenvaltiossa annettuun tuomioon tai sen täytäntöönpanoon liittyviin päätöksiin, kumotaan ne taikka tarkistetaan niitä tässä puitepäätöksen 2008/675 säännöksessä tarkoitetuin tavoin.

47 Tältä osin todettakoon aluksi, että puitepäätöksen 2008/675 1 artiklan 1 kohdan mukaan sen tarkoituksena on määritellä edellytykset, joiden täyttyessä otetaan huomioon henkilölle jossakin jäsenvaltiossa aiemmin annetut tämän puitepäätöksen 2 artiklassa tarkoitetut tuomiot tähän samaan henkilöön kohdistuvassa, eri tekoja koskevassa uudessa rikosprosessissa toisessa jäsenvaltiossa (ks. vastaavasti tuomio 21.9.2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, 25 kohta ja tuomio 5.7.2018, Lada, C-390/16, EU:C:2018:532, 27 kohta). Kuten tämän puitepäätöksen johdanto-osan toisesta perustelukappaleesta ilmenee, puitepäätöksen tarkoituksena on mahdollistaa asianomaisen henkilön rikoshistorian arviointi.

48 Kuten puitepäätöksen 2008/675 johdanto-osan kuudennessa perustelukappaleessa todetaan, sen tarkoituksena ei ole yhdessä jäsenvaltiossa annettujen tuomioistuinratkaisujen täytäntöönpano muissa jäsenvaltioissa (tuomio 21.9.2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, 45 kohta).

49 Sen tarkoituksena on, kuten sen johdanto-osan viidennestä kahdeksanteen perustelukappaleesta ilmenee, että kukin jäsenvaltio varmistaa, että toisessa jäsenvaltiossa annetuilla aiemmilla rikostuomioilla on vastaavat oikeusvaikutukset kuin kansallisen lainsäädännön mukaisesti annetuilla aiemmilla kansallisilla tuomioilla.

50 Tämän tarkoituksen mukaisesti kyseisen puitepäätöksen 3 artiklan 1 kohdassa, kun sitä luetaan puitepäätöksen johdanto-osan viidennen perustelukappaleen valossa, jäsenvaltioille asetetaan velvollisuus toimia siten, että henkilöä vastaan aloitetussa uudessa rikosoikeudenkäynnissä hänelle toisessa jäsenvaltiossa eri rikoksista annetut aiemmat tuomiot, joista on saatu tietoa keskinäiseen oikeusapuun tai rikosrekisteritietojen vaihtoon sovellettavien instrumenttien mukaisesti, yhtäältä otetaan huomioon samassa määrin kuin vastaavat aiemmat kansalliset tuomiot otetaan huomioon kansallisen lainsäädännön nojalla ja niihin toisaalta liitetään vastaavat vaikutukset kuin aiempiin kansallisiin tuomioihin kansallisen lainsäädännön mukaisesti riippumatta siitä, liittyvätkö vaikutukset tosiseikkoihin taikka prosessioikeudellisiin tai aineellisoikeudellisiin seikkoihin (tuomio 21.9.2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, 26 kohta ja tuomio 5.7.2018, Lada, C-390/16, EU:C:2018:532, 28 kohta).

51 Puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että tätä velvollisuutta sovelletaan rikosoikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa, itse rikosoikeudenkäynnin aikana ja tuomion täytäntöönpanovaiheessa erityisesti sovellettavien menettelysääntöjen osalta, joihin kuuluvat rikoksen määrittelyä, rangaistuksen tyyppiä ja tasoa sekä tuomion täytäntöönpanoa koskevat säännöt (tuomio 21.9.2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, 27 kohta ja tuomio 5.7.2018, Lada, C-390/16, EU:C:2018:532, 29 kohta).

52 Unionin tuomioistuin on jo todennut, että puitepäätöstä 2008/675 sovelletaan kansalliseen menettelyyn, jossa on kyse vapaudenmenetyksen käsittävän yhteisen rangaistuksen määräämisestä täytäntöönpanoa varten ottamalla huomioon kansallisen tuomioistuimen kyseiselle henkilölle määräämä rangaistus ja toisen jäsenvaltion tuomioistuimen aiemman tuomion yhteydessä tuolle samalle henkilölle eri teoista määräämä rangaistus (tuomio 21.9.2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, 29 kohta).

53 Tässä asiayhteydessä puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 3 kohdan mukaan on niin, että toisissa jäsenvaltioissa annettujen aiempien tuomioiden huomioon ottamisesta uudessa rikosprosessissa ei voi olla seurauksena, että uutta rikosprosessia hoitava jäsenvaltio puuttuisi aiempiin tuomioihin tai niiden täytäntöönpanoon liittyviin päätöksiin taikka kumoaisi tai tarkistaisi mainittuja tuomiota, jotka on otettava huomioon sellaisina kuin ne on annettu (ks. vastaavasti tuomio 21.9.2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, 44 kohta ja tuomio 5.7.2018, Lada, C-390/16, EU:C:2018:532, 39 kohta).

54 Tältä osin puitepäätöksen 2008/675 johdanto-osan 14 perustelukappaleessa täsmennetään, että puitepäätöksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu ”puuttuminen” tuomioon tai sen täytäntöönpanoon kattaa muun muassa ”tilanteet, joissa aiemmassa tuomiossa määrätty seuraamus on toisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan sulautettava tai sisällytettävä toiseen seuraamukseen, joka puolestaan on tämän jälkeen tosiasiallisesti pantava täytäntöön, mikäli ensimmäistä tuomiota ei ole jo pantu täytäntöön tai sen täytäntöönpanoa ei ole siirretty toiseen jäsenvaltioon”.

55 Puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 3 kohdasta, luettuna sen johdanto-osan 14 perustelukappaleen valossa, ilmenee siten ensinnäkin, että tilanteet, joissa yhteinen rangaistus määrätään, eivät jää sellaisinaan kyseisen puitepäätöksen soveltamisalan ulkopuolelle, ja toiseksi, että yhteisen rangaistuksen määräämisellä saatettaisiin puuttua aiempaan tuomioon tai sen täytäntöönpanoon, kun ensimmäistä tuomiota ei ole vielä pantu täytäntöön tai sitä ei ole siirretty toiseen jäsenvaltioon sen täytäntöönpanoa varten.

56 Kuten julkisasiamies on pääasiallisesti todennut ratkaisuehdotuksensa 83 ja 84 kohdassa, on näin ollen niin, että kun pääasiassa kyseessä olevan kaltainen aiempi rikostuomio, joka on annettu ensimmäisessä jäsenvaltiossa, on puitepäätöksen 2008/909 mukaisesti lähetetty toiseen jäsenvaltioon ja tunnustettu siellä täytäntöönpanoa varten, se seikka, että kyseinen tuomio otetaan siellä huomioon yhtenäistuomion antamista varten, ei voi merkitä puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 3 artiklassa tarkoitettua tähän tuomioon tai sen täytäntöönpanoon ”puuttumista” eikä sen ”kumoamista” tai ”tarkistamista”, kunhan kyseisessä yhtenäistuomiossa noudatetaan mainitun tuomion osalta puitepäätöksen 2008/909 8 artiklan 2–4 kohdasta, 17 artiklan 2 kohdasta ja 19 artiklan 2 kohdasta johtuvia edellytyksiä ja rajoituksia, sellaisina kuin ne on mainittu tämän tuomion 36, 41 ja 42 kohdassa.

57 Edellä esitetystä seuraa, että sen varmistamiseksi, että toisessa jäsenvaltiossa annetuille aiemmille tuomioille annetaan vastaavat vaikutukset kuin aiemmille kansallisille tuomioille, on tuomioistuimen, joka käsittelee asiaa pääasiassa kyseessä olevan yhtenäistuomion antamiseen liittyvän kaltaisessa uudessa rikosoikeudellisessa menettelyssä, lähtökohtaisesti otettava huomioon toisen jäsenvaltion tuomioistuimen aiemmin antama tuomio samalla tavoin kuin se ottaisi huomioon oman jäsenvaltionsa tuomioistuimen aiemmin antaman tuomion, sanotun rajoittamatta tämän tuomion edellisessä kohdassa mainittujen edellytysten ja rajoitusten noudattamista.

58 Tätä tulkintaa tukee puitepäätöksen 2008/675 tavoite, sellaisena kuin se on palautettu mieleen tämän tuomion 49 kohdassa, eli se, että mahdollisuuksien mukaan on pyrittävä välttämään asianomaisen henkilön kohtelua epäedullisemmin kuin jos aiempi tuomio olisi ollut kansallinen tuomio.

59 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä sen johdanto-osan 14 perustelukappaleen kanssa, on tulkittava siten, että siinä sallitaan sellaisen yhtenäistuomion antaminen, joka kattaa paitsi yhden tai useamman sellaisen tuomion, joka asianomaiselle henkilölle on aiemmin annettu siinä jäsenvaltiossa, jossa tämä yhtenäistuomio annetaan, myös yhden tai useamman hänelle jossakin toisessa jäsenvaltiossa annetun ja puitepäätöksen 2008/909 mukaisesti ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa täytäntöön pantavan tuomion, kunhan mainitussa yhtenäistuomiossa noudatetaan viimeksi mainittujen tuomioiden osalta tämän puitepäätöksen 8 artiklan 2–4 kohdasta, 17 artiklan 2 kohdasta ja 19 artiklan 2 kohdasta johtuvia edellytyksiä ja rajoituksia.

Oikeudenkäyntikulut

60 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta rikosasioissa annettuihin tuomioihin, joissa määrätään vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä toimenpide, niiden täytäntöön panemiseksi Euroopan unionissa 27.11.2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/909/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä 2009/299/YOS, 8 artiklan 2–4 kohdan, 17 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 19 artiklan säännöksiä yhdessä luettuina on tulkittava siten, että niissä sallitaan sellaisen yhtenäistuomion antaminen, joka kattaa paitsi yhden tai useamman sellaisen rangaistuksen, joka asianomaiselle henkilölle on aiemmin määrätty siinä jäsenvaltiossa, jossa tämä yhtenäistuomio annetaan, myös yhden tai useamman hänelle jossakin toisessa jäsenvaltiossa määrätyn ja tämän puitepäätöksen mukaisesti ensiksi

mainitussa jäsenvaltiossa täytäntöön pantavan rangaistuksen. Tällainen yhtenäistuomio ei kuitenkaan saa johtaa viimeksi mainittujen rangaistusten keston tai luonteen mukauttamiseen, joka ylittää tämän puitepäätöksen 8 artiklan 2–4 kohdassa säädetyt tiukat rajat; siihen, että rikotaan sen 17 artiklan 2 kohdassa asetettua velvollisuutta vähentää täytäntöönpanovaltiossa suoritettavan vapausrangaistuksen kokonaiskestosta koko se aika, jonka tuomittu mahdollisesti on jo suorittanut vapausrangaistuksesta tuomion antaneessa valtiossa, taikka hänelle toisessa jäsenvaltiossa määrättyjen rangaistusten uudelleenkäsittelyyn mainitun puitepäätöksen 19 artiklan 2 kohdan vastaisesti.

2) **Euroopan unionin jäsenvaltioissa annettujen tuomioiden huomioon ottamisesta uudessa rikosprosessissa 24.7.2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/675/YOS 3 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä sen johdanto-osan 14 perustelukappaleen kanssa, on tulkittava siten, että siinä sallitaan sellaisen yhtenäistuomion antaminen, joka kattaa paitsi yhden tai useamman sellaisen tuomion, joka asianomaiselle henkilölle on aiemmin annettu siinä jäsenvaltiossa, jossa tämä yhtenäistuomio annetaan, myös yhden tai useamman hänelle jossakin toisessa jäsenvaltiossa annetun ja puitepäätöksen 2008/909, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299, mukaisesti ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa täytäntöön pantavan tuomion, kunhan mainitussa yhtenäistuomiossa noudatetaan viimeksi mainittujen tuomioiden osalta tämän puitepäätöksen 2008/909, sellaisena kuin se on muutettuna, 8 artiklan 2–4 kohdasta, 17 artiklan 2 kohdasta ja 19 artiklan 2 kohdasta johtuvia edellytyksiä ja rajoituksia.**

Allekirjoitukset